

И АЗ БЯХ ИЗМАМЕНА

МАРИЕЛА ТОШКОВА-РАЙНОВА

“Преди да бях наскърбен аз се заблуждавах, но сега пазя Твоето слово (Пс. 119:67)”

Търсих Бога от дете, но не знаех къде и как да Го намеря. Ходех по врачки, баячки и екстрасенси, имах силно влечение към свръхестествените явления.

Така през 1991 г. месец септември попаднах в евангелска църква. Искреното ми желание да познавам Бога ме отвори да слушам проповедта и не след дълго осъзнах, че имам нужда от спасение. Нямах съмнение в покаянието си и предадох живота си на Христос, това беше моето новородение. Вече знаех, че съм Божието дете и бях щастлива от този факт, исках да разкажа на всички за това, което ми се беше случило. Много скоро бях заобиколена от “добронамерени сестри”, които ми казаха, че аз все още нямам Светия Дух и че трябваше да се кръстя с него и да проговоря на неразбираем език. Бях много изненадана, защото си мислех, че имам Светия Дух след като се покаях за греховете си. Все пак бях новоповярвала и не познавах Божието слово, а тези сестри бяха от много години във вярата и аз им се доверих. Насочиха ме към домашна група където специално се молеха за кръщение със “Светия Дух”. Сестрата домакин имаше специалната дарба да “кръщава”. Тръгнах към това място, там имаше няколко жени които се насочиха към мен и положиха ръце, като ми казаха да повтарям: “кръвта, кръвта кръсти прости .....”. Казаха ми много да искам да бъда кръстена със Светия Дух. Започнах много бързо да си оплитам езика и да произнасям непознати за мен думи. Всички около мен се радваха и ми повтаряха че съм “кръстена със Светия Дух”, и че трябва да продължа да говоря на този език за да го усъвършенствам.

Чувствах една лекота, еуфория и емоционална приповдигнатост, но скоро започнаха съмненията: “ами ако този език си е от мен!?”. Спомнях си, че като малка си измислях думи и говорех по същия начин, но те ме убедиха, че е от Бога и че дявола ме кара да се съмнявам. Това беше началото на моите преживявания поради силното ми желание да имам свръхестествени усещания като си мислех, че така ще бъда по-близко до Бога, те не закъсняха. Бях заобиколена с “пророци и пророчици”, и не след дълго започнах да тълкувам собствения си език, с който пророкувах на другите. Станах търсена личност, говорех от името на Бога и често пъти уцелвах техните нужди и очаквания. Имах голяма ревност за Бога но не здрава, а емоционална и се фокусирах върху дарбите, като всички около мен също наблюдаваха върху това. Често пъти имаше пророчества и видения, но усещах голям глад за Словото и всеки път

си оставах гладна от проповедите. Наблягаше се на свръх естествените преживявания, а не на словото. Аз самата често изпадах в различни емоционални състояния с резки амплитуди ту горе ту долу, но ме уверяваха, че е нормално и че трябва да се моля повече на “небесен език”, за да се изпълвам с “Духа”. Друг момент беше, че не можеш да вземеш Господна вечеря, ако не проговориш на език. По-късно отидох в Младежи с мисия, където те подготвят за мисионер. Попаднах в крайно харизматична среда, сблъсках се със “светия смях”, когато на една от лекциите дойдоха библейски учители от Англия да ни говорят за дарбите. Те ни учеха, че трябва да пуснем смеха на “духа”, той ни изцелява. Всички около мен започнаха да се смеят неистово, а едно от момчетата се смя около час. Учудващото беше, че аз не можех да се смея и тогава се качих в стаята си и започнах да плача и да питам Бога какво не е наред с мен. Не чух глас но имах вътрешно уверение че не греша и че този смях е голяма заблуда и че с него нанаряват Бога. Опитах се да им го кажа, но никой не ме чу. След няколко години в едно пътуване с мисия за Казахстан, попаднах под влиянието на този смях, за първи и последен път в живота ми. После ни предаваха “помазание за сила в духа”. Полагаха ми ръце и аз приемах тази сила, а след това аз полагах ръце на други хора и те падаха в “духа” и буквално лежаха по гръб освобождавайки се от грижи и проблеми. Но аз така и не можах да падна нито веднъж (Слава на Бога за това), а вече имах и дарбата да “кръщавам с “духа”. Имах три случая, когато полагах ръце и те приемаха “духа” и говореха на език.

Едно от момчетата беше в психиатрия и в момента се лекува, а другото момиче отпадна от вярата и сега е далече от Бога, а за третото не знам.

Непрекъснато имаха откровения, че ще стана “апостолка”. Азът ми се издигаше, имаше пророчества за мен, че ще бъда мисионер за други народи, хранех се с тези откровения като с небесна манна. В домашните групи се наблягаше на пророчествата, а не на изучаване на словото.

Имах нужда да съм важна и център на внимание, а когато се чувствах зле исках да получа от Бога откровение, което да ме насърчи, ако нямаш пророчество си мислех че Бог ме е оставил. Лесно се нанарявах, бях много чувствителна. Всички тези симптоми бяха характерни за много хора около мен кръстени с това “кръщение”.

Но усещах, че все нещо ми липсва в отношенията с Бога, че нещо не е наред, но го заглушавах. Успокоявах се, че всички са като мен.

После дойде до мен учението за просперитета, учението на Йонги Чо за творческо слово и аз непрекъснато практикувах според техните формули за придобиване на неща, които искам да притежавам, но почти не действаша при мен. Научиха ме да връзвам и развързвам духове от хора и територии. Също така да помазвам с миро за изцеление. Непрекъснато ми се набиваше в съзнанието колко сме велики и как ще завладеем света. Все

пак се стремях към Исус като търсех нови преживявания мислейки си че така съм по-духовна. Често пъти определях божие присъствие с физическа топлина и ако тя липсваше мислех, че Бог се е оттеглил от мен. Особено силно усещах топлината в ръцете си като при екстрасенсите. Но за съжаление в личния ми живот не можех да се справя с много грехове и някой от тях все се повтаряха. Похотливи и нечестиви мисли често ми се натрапваха, но когато споделях с други те ми казваха да ги връзвам. Всяка лоша проява на моя характер възприемах като проява на нечист дух и аз го връзвах а той се връщаше. Исках да служа на Бога и само скачах от мисия на мисия но без удовлетворение. Кулминацията на тази измама беше лъжеоткровение за брак – нещо характерно за църквата, в която бях. Често се получаваха от трети човек откровения за кого да се ожениш или омъжиш. Обикновено започваха с: „така казва Господ” като че ли няма значение дали го обичаш, нали Бог го е казал! Там видях в очите си нещастни семейства, събрани без любов, но и мен не ме подмина. Това стана чрез трети човек, който беше голям авторитет в църквата – дясната ръка на пастора. На него Бог му открил за кого да се омъжа. Почти не познавах въпросния човек, но щом Бог е казал и двамата се съгласихме. Имах смущение, но така наречения “пророк” и съпругата му ме уверяваха че е от Бога. Майка ми беше против, също така много хора от църквата не бяха съгласни с този брак, защото този човек имаше смущаващи факти в живота си. Но аз не ги слушах като смятах, че дявола ги праща. Мислех си, че имам чувства и е от Бога и като овца за клане тръгнах към олтара. Въпросния “пророк”, повлия на всички дори на пастора да благослови този брак. Бях като омагьосана, но просто изпълнявах. Разбира се “пророкът уреди цялата сватба и имаше само пророчества за нас. Паднах в този капан и след като цялата еуфория премина разбрах, че съм направила голяма грешка. Това беше като един кошмар. За мен беше не само фалшиво, но и жесток затвор съпроводен с психически и физически тормоз. Няма да влизам в подробности нито да обвинявам човека, с които живях, защото и той беше една жертва в коварния план на дявола. Великите пророчества около мен продължаваха, но нищо не се изпълняваше, а хората, които бяха проводници на тях и говореха езици, се отдадоха на хазарт, поквара, хомосексуализъм и изневяра. Аз стигнах до там да се моля Бог да ми вземе живота тъй като се страхувах, че нямам право според Библията да се разведа. Но Бог беше милостив към мен и сложи край на този фарс и този лъже брак приключи според Божиите правила и библейско основание. Тогава вече бях съсипана духовно, душевно и физически. С последни сили буквално разбита от всички тези пророчества, езици и преживявания се влачех като смъртно ранен войник и търсех истината, крещях: “къде си Господи и къде е Твоята истина”, но знаех, че няма да се върна там, където бях.

Сърцето ми беше болно и пълно с гняв към всички тези уж Божии „служители”. Лутах се още една година, когато през септември 2001 г. бях поканена на един семинар, който се провеждаше от пастор Иван Вълков. Реших да отида след като бях убедена, че ще бъде полезно за мен. Знаех, че е баптист и бях настроена да споря с него по въпроса с “кръщението”.

Още първия ден докато този човек говореше усетих обич и доверие към него. Не го познавах но знаех че той казва истината. Започна се темата за измамното кръщение и докато той говореше не можех да спра да плача. След лекциите го помолих за среща, а след два дни отидох в офиса му. Когато влязох имах желание да му разкажа всичко като че ли го познавах отдавна, усещах, че е Божии човек и че съм на прав път и не се излъгах.

Иван Вълков ми помогна да разбера всичко, което ми се беше случило и да видя източника на всичко това. Разбира се след този разговор знаех, че трябва да се моля и поста, за да се убедя сама в измамата, в която съм била. Минаха два месеца в лично търсене и изучаване на Словото и без никакъв натиск аз разбрах каква измама е това кръщение. Докато бях в къщи сама изпитах дарбата на език според Словото и препоръките на пастира. Изненадващо за самата мен тази „дарба” се прояви с ръмжене. Вече нямах съмнение, че този език, който бях говорила десет години не беше от Бога. След молитва на отричане и подкрепата на Иван Вълков вече дишах свободно като че 100 тона товар бяха смъкнати от раменете ми. Такава лекота, свежест, мир, радост, бодрост не бях чувствала до сега. Като чели ми липсваше нещо, нещо си беше отишло от мен, с което бях свикнала 10 години и беше като пиявица, която ми изсмукваше кръвта. Започна нов етап в живота ми. Почти всичко, на което бях градяла беше сено и слама, и Бог го срути. Разбира се не мога да отрека благовестието и хората, които се обръщаха към Бога чрез Светия Дух. Започна нов духовен строеж – беше бавно и трудно, но Словото растеше в мен и виждах здравата основа и стабилност. Отидоха си всички “преживявания”, свръхчувствителност, емоционалност, душевни терзания, страхове и езици – вместо това имах здрава връзка с Христос и разумна вяра. Попаднах в здрава църква, имам стабилно служение, в което работя с радост, имам и здраво семейство и прекрасен съпруг. Благодаря на Бога, че ме избави, изцели и изгради в Христос. Сега мога смело да кажа, че бях измамена, но Бог ми откри истината. Това е моята история, така както беше. Разкривам едно явление, в което са много хора, както бях и аз. Не го пиша, за да обвинявам някого или за да споря – простила съм на всички. Това просто е моето свидетелство пред Бога. Ако някой се е открил някъде в тази история и може да му бъде полезна – ще се радвам. Но ако някой иска просто да се заяжда – аз нямах такова намерение. Единственото ми желание е: “ Вместо да считаме Бога като наш Господ, чиято слава е най-висшата ценност и чиято воля трябва да бъде, ние Го превръщаме в наш слуга.

Очакваме, че Той е длъжен да посреща всичките ни въображаеми нужди... Ние трябва да приличаме на Самуил, чиято реакция на Божия призив е: “Говори, Господи, защото слугата ти слуша”, а не “Слушай, Господи, защото слугата ти говори.” Той е създал нас, а не ние Него. Ние съществуваме за Негова слава, а не Той за наша. Ние ще застанем пред Него на съд, а не Той пред нас. Ако наистина сме разбрали Божието естество, тогава заедно с Исус нашето основно желание ще бъде не задоволяването на нашите желания, а следното: “Да се свети Твоето име, да дойде Твоето царство, да бъде Твоята воля, като на небето, така и на земята.”¹

Нека Бог да благослови всички, които търсят истината.

---

¹ Ериксън Милърд, Християнско богословие. С. Нов човек. 2000, стр.306